

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กีฬากอล์ฟเริ่มเข้าสู่ประเทศไทยเป็นครั้งแรกในสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่เดิมกอล์ฟเป็นเพียงกีฬาที่ได้รับความนิยมในหมู่เชื้อพระวงศ์ เจ้านายชั้นผู้ใหญ่และชาวต่างประเทศเท่านั้น เพราะเนื่องจากผู้ที่จะเล่นกีฬาจะต้องมีเงินและเวลา และต้องเสียค่าอุปกรณ์การเล่น ค่าเครื่องแต่งกายตลอดจนค่าสมาชิกในราคาแพง แต่ในปัจจุบันกอล์ฟเป็นกีฬาที่มีผู้นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมากีฬาได้เข้ามามีบทบาทในประเทศไทยในฐานะ กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวหรือกีฬาเพื่อการลงทุน เนื่องจากธุรกิจสนามกอล์ฟทำรายได้เข้าประเทศเป็นเงินจำนวนมหาศาล เกิดการขยายตัวของสนามกอล์ฟและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสนามกอล์ฟอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ในอดีตการดำเนินธุรกิจกอล์ฟนั้นมีแค่การสร้างแค่สนามเพียงอย่างเดียว ซึ่งต่างกับในปัจจุบันที่การเข้ามาลงทุนในธุรกิจสนามกอล์ฟนั้นได้มีการพัฒนาไปในเชิงพาณิชย์มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นพัฒนารูปแบบสนามกอล์ฟควบคู่กับศูนย์กีฬา บ้านจัดสรร ที่ดินจัดสรร คลับเฮาส์ คอนโดมิเนียม ร้านอาหาร ศูนย์ประชุม กลายเป็นธุรกิจครบวงจรเพื่อให้ความสะดวกสบายแก่นักกอล์ฟที่เข้ามาใช้บริการ การเข้ามาลงทุนธุรกิจสนามกอล์ฟในปัจจุบันมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การขยายตัวหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการขยายตัวของเศรษฐกิจในประเทศ ด้านการลงทุนและการท่องเที่ยว เนื่องจากจำนวนนักธุรกิจและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น ด้านสังคมที่ถือว่ากอล์ฟเป็นกีฬาของคนที่มีฐานะดีมีหน้าตาในสังคม

กอล์ฟเป็นกีฬาที่จะต้องใช้เวลาในการเล่นขนาดกว้างขวางมากกว่ากีฬาทุกประเภท การสร้างสนามกอล์ฟขนาด 18 หลุม จะต้องใช้พื้นที่ประมาณ 1,200 ไร่ ใช้น้ำรดสนามหญ้าและพื้นที่อื่น ๆ วันละ ประมาณ 5,000 ลูกบาศก์เมตรปีหนึ่งใช้ 1.8 ล้านลูกบาศก์เมตร ทั่วประเทศมีสนามกอล์ฟประมาณ 200 แห่ง (วันชัย ตันติวิทยาพิทักษ์, 2533) ดังนั้นปริมาณน้ำที่ใช้สำหรับสนามกอล์ฟทั่วประเทศมากถึง 360 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี และหากพิจารณาเฉพาะสนามกอล์ฟขนาด 18 หลุมทั่วประเทศต้องใช้พื้นที่ชุมชนและป่าไม้ในการสร้างมากถึง 240,000 ไร่ และมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนสนามกอล์ฟจะเพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก การดำเนินธุรกิจสนามกอล์ฟนั้น ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของประเทศในหลายๆ ด้าน ได้แก่ ผลกระทบต่อทรัพยากรป่าไม้ เนื่องจากการออกแบบสนามกอล์ฟส่วนใหญ่นิยมใช้พื้นที่ๆมีความสวยงามตามธรรมชาติ เพื่อดึงดูด

นักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการ สนามกอล์ฟบางโครงการกินบริเวณพื้นที่ป่าไม้ หุบเขา ลำธาร รวมทั้งพื้นที่ป่าสงวนจึงเกิดปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนตามมา ผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำ เนื่องจากน้ำเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อสนามกอล์ฟ จึงจำเป็นต้องสร้างอ่างกักเก็บน้ำของตนเอง เพื่อเก็บน้ำไว้ใช้ หรือเสาะแสวงหาแหล่งน้ำตามธรรมชาติมาใช้ และมีการพบว่าสนามกอล์ฟบางแห่งมีการดึงน้ำจากโครงการชลประทานเพื่อการเกษตรมาใช้ประโยชน์เป็นจำนวนมาก เกิดการแย่งทรัพยากรน้ำจากชุมชนจึงทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับสนามกอล์ฟ ผลกระทบด้านทรัพยากรดินก็เนื่องมาจากความสูญเสียเพื่อใช้ในการทำการเกษตร ส่งผลต่อผลิตผลทางการเกษตร รวมทั้ง หรือแม้กระทั่งผลกระทบที่เกิดจากการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช เนื่องจากสนามกอล์ฟมีการใช้สารเคมีและกำจัดศัตรูพืชในปริมาณที่สูงและต่อเนื่อง ทำให้เกิดปัญหาการปนเปื้อนของสารเคมีสู่แหล่งน้ำภายในพื้นที่และแหล่งน้ำบริเวณใกล้เคียง

ที่ผ่านมามักได้ยินข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างชุมชนกับสนามกอล์ฟ เช่น โครงการสร้างสนามกอล์ฟเพื่อใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกาย และส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในค่ายทหาร ม.พัน 12 หรือค่ายพระยาไชยบูรณ์ จ.แพร่ สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนที่มีพื้นที่ทำกินอยู่ใกล้เคียง เนื่องจากถูกปิดถนนทางเข้าออกไม่สามารถขนผลผลิตไปขายได้ (สำนักข่าวประชาธรรม, 2548) ชาวบ้าน ต.ออนเหนือ ต.ออนกลาง อ.แม่ออน จ.เชียงใหม่ รวมตัวไม่พอใจสนามกอล์ฟ สร้างคันกั้นลำน้ำทำให้ชาวบ้านเดือดร้อนไม่มีน้ำใช้ในการการเกษตร (ไทยนิวส์, 2552) กรมป่าไม้ได้ทำหนังสือด่วนที่สุดถึงกรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีได้รับการร้องเรียน จากผู้ดูแลกิจการส่วนพระองค์ในสมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถ และชาวบ้าน ต.หินเหล็กไฟ อ.ปรางค์บุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ว่า สนามกอล์ฟแบล็คเมาทัน หัวหิน เนื่องจากที่การกักเก็บและเปลี่ยนทางไหลของน้ำจากแหล่งธรรมชาติ เพื่อไปใช้ในกิจการของสนามกอล์ฟ ส่งผลต่อความเป็นอยู่ของชาวบ้านและ โครงการพระราชดำริที่อยู่พื้นที่ตอนล่างของแหล่งน้ำ โดยสนามกอล์ฟดังกล่าว ออกเอกสารสิทธิที่ดินทับลำห้วย และเขตปริมาณชลเขาซึ่งเป็นพื้นที่หวงห้ามเปลี่ยนแปลงสาธารณะประโยชน์ และไม่จัดทำการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ไทยรัฐ, 2555) เป็นต้น จะได้เห็นได้ว่าจากอดีตจนถึงปัจจุบันยังคงมีปัญหาเกี่ยวกับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงผลกระทบต่อชุมชน และยังคงไม่มีหน่วยงานหรือกฎหมายที่สามารถเข้ามาดูแลและจัดการได้อย่างจริงจัง

จังหวัดลำพูน เป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีทิวทัศน์ที่สวยงามของหุบเขาและบรรยากาศที่สดชื่นจากธรรมชาติ และอยู่ติดกับจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่เป็นที่มั่นนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมามากที่สุด ในภาคเหนือ และจังหวัดลำพูนยังเป็นจังหวัดที่มีปริมาณป่าไม้และปริมาณน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้มีการเข้ามาลงทุนในภาคการบริการ รวมถึงธุรกิจสนามกอล์ฟที่เข้ามาสร้าง

สนามกอล์ฟขนาดใหญ่ในจังหวัดถึง 2 แห่ง ซึ่งอาจจะไม่ใช่จำนวนที่มากเหมือนเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆ แต่การเข้ามาของธุรกิจสนามกอล์ฟ นั้นครอบคลุมพื้นที่ป่าและพื้นที่เกษตรกรรมในจำนวนหนึ่ง

ตารางที่ 1.1 ประเภทการใช้ที่ดินจังหวัดลำพูน ปี 2553

ประเภทการใช้ที่ดิน	พื้นที่ (ไร่)	พื้นที่ (ร้อยละ)
พื้นที่จังหวัดลำพูน	2,816,176	100
- พื้นที่ป่าไม้	1,750,688	62.16
- พื้นที่เกษตรกรรม	797,199	28.31
- พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	115,303	4.09
- พื้นที่น้ำ	34,060	1.21
- พื้นที่อื่นๆ	114,724	4.08
- พื้นที่สนามกอล์ฟ	4,202	0.15

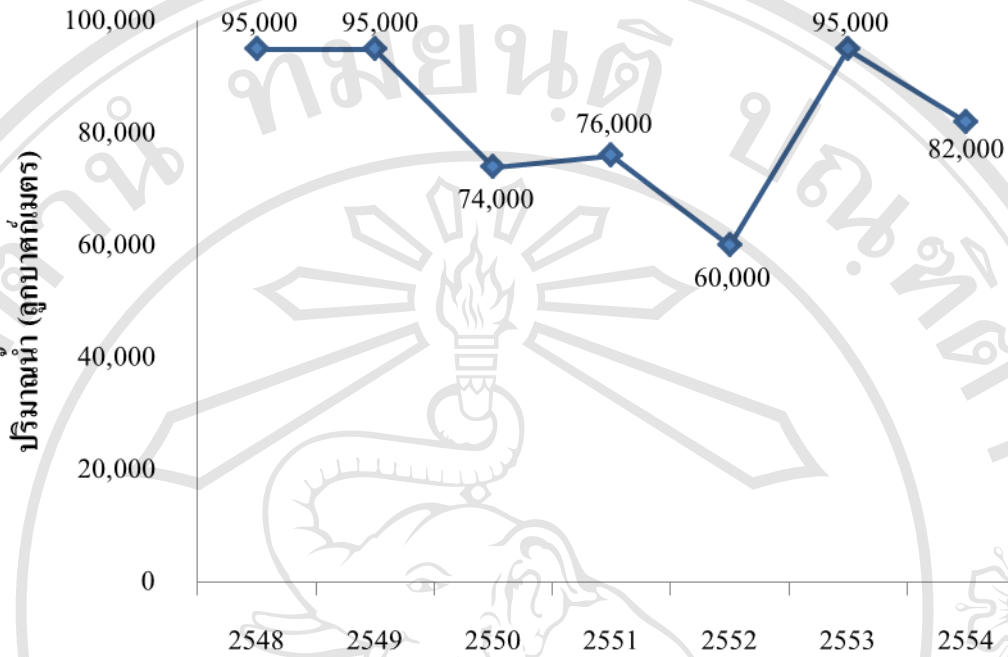
ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่าการสร้างสนามกอล์ฟจำนวน 2 แห่งในจังหวัดลำพูนใช้พื้นที่ไป 4,202 ไร่ และหากเทียบกับจำนวนพื้นที่ชุมชนคิดเป็นเพียงร้อยละ 3.64 ซึ่งหลายๆคนอาจจะมองว่าเป็นสัดส่วนที่น้อย แต่กลับส่งผลกระทบต่อชุมชน ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น ในปี 2552 ในช่วงเดือนเมษายนได้เกิดการประท้วงจากชาวบ้านหมู่บ้านป่าไม้และหมู่บ้านใกล้เคียง ต.ทาขุมเงิน อําเภอแม่ทา เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการที่สนามกอล์ฟได้สร้างอ่างกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ไว้เหนืออ่างกักเก็บน้ำของหมู่บ้าน ส่งผลให้น้ำที่จะนำมาใช้ในการเกษตรของชาวบ้านไม่เพียงพอ (อบต.ทาขุมเงิน, 2553)

รูปที่ 1.1 อ่างกักเก็บน้ำของสนามกอล์ฟและอ่างเก็บน้ำส่วนร่วมของชาวบ้านหมู่บ้านป่าไม้

จากรูปที่ 1.1 แสดงให้เห็นถึงที่ตั้งและขนาดของอ่างกักเก็บน้ำของสนามกอล์ฟที่มีขนาดใหญ่และตั้งอยู่เหนืออ่างกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรและเลี้ยงสัตว์ของชาวบ้าน แต่เดิมนั้นในฤดูฝนจะมีน้ำที่ไหลลงมาจากภูเขาไหลลงสู่อ่างกักเก็บน้ำของชาวบ้านและอ่างกักเก็บน้ำขนาดเล็กของเกษตรกร บวกกับลำธารขนาดเล็กที่ไหลลงสู่อ่างกักเก็บน้ำตลอดทั้งปี เพื่อนำไปใช้ในการทำการเกษตรและเลี้ยงสัตว์สำหรับเกษตรกรในหมู่บ้านและพื้นที่การเกษตรของชุมชนใกล้เคียงได้ตลอดทั้งปี แต่เมื่อมีการเข้ามาลงทุนในธุรกิจสนามกอล์ฟทำให้เกิดการสร้างอ่างกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ดังกล่าว ทำให้น้ำไหลลงสู่อ่างกักเก็บเพื่อการเกษตรของชาวบ้านในปริมาณที่ลดลง ซึ่งอ่างกักเก็บน้ำของหมู่บ้านมีขนาดประมาณ 15 ไร่ลึก 4 เมตรสามารถรองรับน้ำได้ปริมาณ 95,000 ลูกบาศก์เมตร แต่เมื่อมีการเข้ามาสร้างสนามกอล์ฟดังกล่าว ส่งผลให้ปริมาณน้ำสูงสุดในอ่างกักเก็บน้ำแต่ละปีที่วัดได้ลดลง แสดงดังกราฟ

รูปที่ 1.2 ปริมาณน้ำสูงสุดในอ่างกักเก็บหมู่บ้านป่าไม้

จากรูปที่ 1.2 จะเห็นได้ว่าในปี 2550 ปริมาณน้ำสูงสุดได้ลดลงมา เนื่องจากเป็นปีที่ได้มีการเริ่มก่อสร้างสนามกอล์ฟขึ้น และในปี 2553 พบว่ามีปริมาณน้ำสูงสุดอยู่ที่ระดับเต็มอ่างกักเก็บน้ำ อันเนื่องมาจากเป็นปีที่มีปริมาณน้ำฝนมากกว่าทุกๆ ปี อีกทั้งยังเป็นปีที่ฝนตกติดต่อกันหลายวัน และได้เกิดน้ำป่าไหลหลาก ทำให้ต้องเร่งระบายน้ำออกจากอ่างกักเก็บน้ำ โดยเฉพาะการเร่งระบายน้ำจากอ่างกักเก็บน้ำเพื่อป้องกันอ่างกักเก็บน้ำพังทลายของสนามกอล์ฟ ทำให้ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงสนามกอล์ฟได้รับผลกระทบจากเร่งระบายน้ำ ส่งผลให้น้ำไหลเข้าท่วมพื้นที่การเกษตร และบ้านเรือนเป็นอาณาบริเวณกว้าง และยังคงเป็นข้อพิพาทระหว่างสนามกอล์ฟกับหน่วยที่เกี่ยวข้องว่าใครควรจะเป็นผู้รับผิดชอบจากผลกระทบที่เกิดขึ้น (ผู้นำชุมชนหมู่บ้านป่าไม้, 2555)

จากผลกระทบที่เกิดจากการเข้ามาลงทุนของธุรกิจสนามกอล์ฟในจังหวัดลำพูนนั้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อชุมชน การมุ่งหวังเพียงผลตอบแทนทางเศรษฐกิจโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดจากการถูกทำลายทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมซึ่งอาจจะไม่คุ้มค่ากับผลตอบแทนที่จะได้รับ โดยเฉพาะผลกระทบที่สำคัญและยังคงเป็นปัญหาที่ยังไม่สามารถหาทางออกได้อย่างลงตัว ก็คือ ปัญหาในการใช้น้ำของสนามกอล์ฟที่ในแต่ละปีต้องใช้น้ำจำนวนมากและส่งผลกระทบต่อการใช้น้ำในการเกษตร ดังนั้น การประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำโดยประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะยอมรับการชดเชยเมื่อสูญเสียทรัพยากรน้ำและประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อรักษาทรัพยากรน้ำจะทำให้ทราบถึงมูลค่าความเสียหายที่มีหน่วยวัดเป็นตัวเงินได้ สาเหตุที่

ใช้การประเมินมูลค่าทั้งความเต็มใจที่จะยอมรับการชดเชยและความเต็มใจที่จะจ่ายร่วมกัน เนื่องจาก บุคคลมักจะปฏิเสธที่จะได้รับการชดเชยจากการสูญเสียสิทธิในทรัพย์สินที่เขามีอยู่ โดยรู้สึกคัดค้านที่จะตอบคำถามนี้และอาจรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไร้เหตุผลและถูกต้อง ทำให้เมื่อมีการสอบถามเกี่ยวกับความเต็มใจที่จะได้รับการชดเชยแล้ว ผู้คนส่วนมากมักจะปฏิเสธการชดเชย หรือบุคคลที่ขาดระยะเวลาอันเหมาะสมในการตัดสินใจหรือเป็นผู้ที่ไม่ชอบความเสี่ยง จะมีแนวโน้มที่ ให้ค่าความเต็มใจที่จะจ่ายต่ำ และค่าความเต็มใจที่จะได้รับการชดเชยสูงกว่าบุคคลที่รู้สึกเป็นกลาง ต่อความเสี่ยงหรือไม่ถูกจำกัดระยะเวลาในการตัดสินใจ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างสองเงื่อนไข คือ การเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดการสูญเสียกับการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดประโยชน์แล้ว บุคคลจะ ให้มูลค่าต่อเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดการสูญเสียสูงกว่ามูลค่าต่อการเปลี่ยนแปลงที่ ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นในกรณีของความเต็มใจที่จะจ่ายซึ่งเหมือนเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ ก่อให้เกิดประโยชน์กับความเต็มใจที่จะได้รับการชดเชยซึ่งเป็นเหมือนการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิด ความสูญเสีย ความเต็มใจที่จะได้รับการชดเชยจึงมีมูลค่าสูงกว่าความเต็มใจที่จะจ่าย (อคมศักดิ์ ศิล ประชาวงศ์, 2555) โดยวิธีการประเมินมูลค่าผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐศาสตร์ คือการวัด ระดับความสำคัญของผลกระทบสิ่งแวดล้อมในทัศนะของประชาชน และมูลค่าที่ได้จะสะท้อนถึง มูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

จากที่กล่าวมาข้างต้น จากการเข้ามาลงทุนสร้างสนามกอล์ฟก่อให้เกิดปัญหาต่อชุมชนและ เกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นในฤดูฝนเกิดน้ำหลากทำให้ต้องเร่งระบายน้ำจากอ่างกักเก็บน้ำ ของสนามกอล์ฟซึ่งมีขนาดใหญ่ ทำให้ปริมาณน้ำที่เร่งระบายไหลเข้าท่วมพื้นที่การเกษตรและ ชุมชนส่งผลให้เกิดความเสียหาย หรือไม่ว่าจะเป็นในฤดูแล้งก็ส่งผลให้น้ำที่เคยมีเพียงพอต่อการทำ การเกษตรมีไม่เพียงพอเนื่องจากมีสนามกอล์ฟเข้ามาใช้น้ำร่วมและใช้ในปริมาณมาก ส่งผลกระทบ ต่อทรัพยากรน้ำของเกษตรกรและชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องของ “การ ประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำของเกษตรกรที่อาศัยอยู่ในบริเวณสนามกอล์ฟ จังหวัดลำพูน” โดยมี วัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เปรียบเทียบการประเมิน มูลค่าโดยใช้ความยินดีจะยอมรับค่าชดเชย (Willingness to Accept) และความยินดีจะจ่าย (Willingness to Pay) และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดมูลค่าทรัพยากรน้ำของชุมชน ใกล้เคียงสนามกอล์ฟ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงภาพรวมของผลกระทบด้านทรัพยากรน้ำของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟ
2. เพื่อประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟในจังหวัดลำพูน
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟในจังหวัดลำพูน
4. เพื่อเปรียบเทียบการประเมินมูลค่าโดยใช้ความยินดีจะยอมรับค่าชดเชย (Willingness to Accept) และความยินดีจะจ่าย (Willingness to Pay) ของเกษตรกรใกล้เคียงสนามกอล์ฟในจังหวัดลำพูน

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

จากการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะทำให้ทราบถึงมูลค่าทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร การเปรียบเทียบการประเมินมูลค่าโดยใช้ความยินดีจะยอมรับค่าชดเชย (Willingness to Accept) และความยินดีจะจ่าย (Willingness to Pay) รวมถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าทรัพยากรน้ำ โดยผลการประเมินจะอยู่ในรูปวิชาการ ตลอดจนวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนของโครงการ

ซึ่งประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อ เกษตรกรผู้ใช้น้ำในการทำการเกษตร สนามกอล์ฟในแง่ของการดำเนินงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำ ชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อให้ตระหนักถึงการเข้ามาลงทุนของภาคเอกชนที่ส่งผลต่อทรัพยากรน้ำ หน่วยงานที่มีหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนาและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจศึกษาประเมินมูลค่าทรัพยากรน้ำ

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาในเขตพื้นที่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบด้านทรัพยากรน้ำจากสนามกอล์ฟ โกลด์ แคนยอนคันทรี่ ได้แก่ หมู่บ้านป่าไม้ หมู่บ้านดอยครั้ง หมู่บ้านศรีป้าน หมู่บ้านพะริมน้ำ ตำบลทาขุมเงิน อำเภอแม่ทา และบ้านชะวัน ตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

จากผลกระทบที่เกิดจากการสร้างสนามกอล์ฟมีผลกระทบในหลายด้าน แต่จะเลือกศึกษาผลกระทบด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร โดยศึกษาเฉพาะ ภาพรวมของปัญหาด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะยอมรับการชดเชยต่อทรัพยากรน้ำจากสนามกอล์ฟ การประเมินมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อรักษาทรัพยากรน้ำ และศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะยอมรับการชดเชยผลกระทบทรัพยากรน้ำและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดมูลค่าความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อรักษาทรัพยากรน้ำ จากสนามกอล์ฟ จากชุมชนใกล้เคียงสนามกอล์ฟในจังหวัดลำพูน

ขอบเขตด้านเวลา

ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 15 มิถุนายน ถึง 5 กันยายน

2555

1.5 นิยามศัพท์

ความเต็มใจที่จะยอมรับการชดเชย (Willingness to Accept, WTA) หมายถึง ความเต็มใจที่จะได้รับการชดเชย เมื่อได้รับผลเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมหรือความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้บุคคลนั้นมีทรัพย์สิน (Property right) ที่สามารถเรียกร้องได้ สะท้อนคุณค่าของสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมทั้ง Use value, Non-use value และ Option value

ความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to Pay, WTP) หมายถึง ความเต็มใจที่จะจ่ายเพื่อให้ได้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม

มูลค่าความเต็มใจยอมรับการชดเชยและความเต็มใจที่จะจ่าย หมายถึง ความพึงพอใจของประชาชนที่แสดงออกในรูปของจำนวนเงินที่ยินดีจะรับการชดเชยเมื่อได้รับผลเสียหายด้านสิ่งแวดล้อมหรือความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม หรือความพึงพอใจของประชาชนที่แสดงออกในรูปของจำนวนเงินที่ยินดีจะจ่ายเพื่อให้ได้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อม